

A Bit. harmadik könyvének szabályai alóli törvényi mentesítéssel összefüggő egyes kérdések

1. TÉNYÁLLÁS

A Magyar Nemzeti Bank (**MNB**) részére állásfoglalás kibocsátásával kapcsolatos beadványt (**Megkeresés**) benyújtó ügyvédi iroda (**Ügyvédi Iroda**) a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyekre vonatkozó egyes rendelkezések értelmezésével kapcsolatban kérte az MNB állásfoglalását.

A Megkeresés szerint egy, az Európai Unió másik tagállamában engedélyezett biztosító (**Biztosító**) határon átnyúló szolgáltatás keretében kíván Magyarországon biztosítási tevékenységet folytatni, amelynek során „különféle elektronikus berendezések meghibásodása esetére fedezetet nyújtó” biztosítási termékeket (**Biztosítások**) értékesítene.

A termékértékesítés egy magyarországi székhelyű gazdasági társaság (**Társaság**) bevonásával – a Társaságon „*mint biztosításközvetítőn keresztül*” – történne; utóbbi „*fő tevékenysége nem biztosításközvetítés*”, „*egyetlen országban és Magyarországon sincs bejegyezve biztosításközvetítőként*”, működése során „*háztartási villamos készülékeket*” gyárt, illetve forgalmaz. A Biztosításokkal érintett elektronikai termékeket, berendezéseket (**Berendezések**) nem a Társaság értékesítené, míg a Berendezések előállítója (gyártója) egyaránt lehet a Társaság vagy más személy, szervezet is.¹

A Megkeresés alapján a Társaság a Biztosítások értékesítését közvetlenül a Biztosítóval kötött szerződés alapján folytatná, és „*kizárólag a Biztosító részére közvetítene biztosítást*”. Ennek keretében a Biztosítások „*telefonon keresztül történő (...) ajánlását és értékesítését a magyarországi fogyasztók részére*” a Társaság munkavállalói végeznék, továbbá a Társaság feladata lenne („*a biztosítás fogyasztók részére történő közvetítése*” mellett) a „*kár esetleges rendezése és a biztosított készülékek független szolgáltató bevonásával történő megjavíttatása abban az esetben, ha a fogyasztók a megvásárolt elektronikus termékek hibáját bejelentenek a Társaság felé*”. Mindezek során a Társaság a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény (**Bit.**) 368. § (1) bekezdése – a biztosításértékesítési irányelv² (**IDD**) 1. cikk (3) bekezdését átültető jogszabályi előírás – alapján kíván eljárni, „*arra is tekintettel, hogy (...) a Társaság által közvetített biztosítási szerződések megfelelnek a Bit. 368. § (1) bekezdésében rögzített feltételeknek*” akkor, ha „*a Társaság által közvetített biztosítások bármely a Társaságtól eltérő szolgáltató által kínált áruhoz és szolgáltatóhoz kapcsolódhatnak*”.

2. JOGKÉRDÉS

2.1. A Megkeresés idézte az IDD 1. cikk (3) bekezdését, valamint a Bit. 4. § (1) bekezdés 125. pontját és 368. § (1) bekezdését.

Az IDD 1. cikk (3) bekezdése alapján mentesülnek az irányelvi követelmények alól azok a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyek, akik vagy amelyek biztosítási értékesítési tevékenységeket folytatnak, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a biztosítás valamely szolgáltató által kínált termékhez vagy szolgáltatáshoz képest kiegészítő jellegű, és az alábbi kockázatokra nyújt fedezetet:
 - i. az ilyen szolgáltató által kínált áru meghibásodásának, elveszésének vagy sérülésének, vagy az ilyen szolgáltató által kínált szolgáltatás igénybe vétele elmaradásának kockázata; vagy
 - ii. poggyász megsérülése vagy elveszése, valamint az adott szolgáltatótól megrendelt utazáshoz kapcsolódó egyéb kockázatok;
- b) a biztosítási termék arányosítással számított, egész évre vetített biztosítási díja nem haladja meg a 600 EUR-t;
- c) a b) ponttól eltérve, amennyiben a biztosítás kiegészít az a) pontban említett valamely szolgáltatást, és a szolgáltatásnyújtás időtartama legfeljebb három hónap, a személyenként fizetett biztosítási díj nem haladja meg a 200 EUR-t.

¹ A Megkeresésben írtak szerint „[a] Társaság esetenként megegyezne a szóban forgó elektronikai termékeket gyártójával (...). A közvetítő Társaság személye azonban nem esne egybe azon elektronikai termékek fogyasztók részére történő értékesítőjével és kínálójával (...), amelyek a Társaság egyben gyártója is, és amelyek meghibásodása esetén a Biztosító által nyújtott biztosítás fedezetet nyújtana.”

² Az Európai Parlament és a Tanács 2016. január 20-i (EU) 2016/97 irányelve a biztosítási értékesítésről.

A Bit. 4. § (1) bekezdés 125. pontja szerint a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy (**Kiegészítő Közvetítő**) jelenti azon – a CRR³ 4. cikk (1) bekezdés 1. és 2. pontjában meghatározott hitelintézettől vagy befektetési vállalkozástól eltérő – természetes vagy jogi személyt, aki (az őt megbízó biztosító, többes ügynök vagy alkusz felelősségvállalása mellett) javadalmazás ellenében a főtevékenységéhez kapcsolódóan kiegészítő jelleggel végez kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a személy fő szakmai tevékenysége nem a biztosítási értékesítés;
- b) a közvetített biztosítási termék kiegészítője valamely szolgáltató által kínált terméknek vagy nyújtott szolgáltatásnak;
- c) a közvetített biztosítási termék nem tartalmaz életbiztosítási vagy felelősségi kockázatot, kivéve, ha az ilyen életbiztosítási vagy felelősségi kockázat fedezete kiegészíti a személy által fő szakmai tevékenységeként kínált terméket vagy nyújtott szolgáltatást;
- d) a biztosítótól az ügyfélnek járó összeget előzetesen nem vesz át.

A Bit. 368. § (1) bekezdésének megfelelően egyes Kiegészítő Közvetítők – főszabály szerint, a Bit. eltérő rendelkezése hiányában – mentesülnek a biztosításközvetítésre vonatkozó szabályok alól, így a Bit. biztosításközvetítőkről és a kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyekről szóló harmadik könyvének rendelkezéseit nem kell alkalmazni arra a Kiegészítő Közvetítőre (**Mentesített Kiegészítő Közvetítő**), akinek tevékenysége kizárólag olyan biztosítási szerződések közvetítésére terjed ki, amelyek az alábbi feltételeknek együttesen megfelelnek:

- a) a biztosítási szerződés kiegészítője valamely szolgáltató által kínált terméknek vagy nyújtott szolgáltatásnak és a következőkre nyújt fedezetet:
 - aa) ezen szolgáltató által kínált termék meghibásodásának, törésének, elvesztésének vagy károsodásának kockázatára, vagy az e szolgáltató által kínált szolgáltatás igénybevétele elmaradásának kockázatára, vagy
 - ab) ezen szolgáltatónál megrendelt utazáshoz kapcsolódva a poggyász elvesztésére vagy sérülésére és egyéb kapcsolódó kockázatokra, valamint
- b) nem haladja meg
 - ba) a biztosítási szerződés arányos éves biztosítási díja személyenként a hatszáz eurót, vagy
 - bb) a személyenként fizetett biztosítási díj a kétszáz eurót, és az a) pont szerinti szolgáltatás nyújtásának időtartama legfeljebb három hónap.

Az Ügyvédi Iroda hivatkozott továbbá az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló 2017. évi CXLV. törvény (**Módtv.**) indoklására, amely – a Bit. 368. § (1) bekezdésének módosításával összefüggésben – rögzíti, hogy az IDD hatálya *„nem terjed ki azokra a személyekre, akik a biztosítási értékesítést melléktevékenységként végzik, ha a biztosítási díj nem halad meg egy bizonyos összeget, továbbá a fedezett kockázatok korlátozottak. Az ilyen jellegű biztosítás valamely áruhoz vagy szolgáltatáshoz kapcsolódhat. Ennek megfelelően az ilyen személyeket a Bit. biztosításközvetítőkre vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alól is ki kell venni.”*

2.2. A hivatkozott rendelkezések nyomán az Ügyvédi Iroda a következőkre nézve kérte az MNB állásfoglalását:

- (a) A Bit. 368. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában említett *„ezen szolgáltató”* személyének (tehát az adott – a biztosítási szerződéssel érintett – terméket kínáló vagy a szolgáltatást nyújtó személynek) azonosnak kell-e lennie a biztosítást értékesítő Mentésített Kiegészítő Közvetítővel?
- (b) A biztosításközvetítőkre vonatkozó szabályok alóli törvényi mentesítés feltételeinek való megfelelés szempontjából van-e jelentősége annak, hogy a Biztosításokat értékesítő Társaság esetenként a Berendezések gyártója lenne, viszont magukat a Berendezéseket nem értékesítené?

A fenti kérdésekkel kapcsolatban az Ügyvédi Iroda ismertette álláspontját, amely szerint ha *„a Bit. 368. § (1) bekezdése az Irányelv [az IDD] 1. cikk (3) bekezdésének való megfelelést szolgálja”,* valamint ha az irányelvben (az IDD 1. cikk (3) bekezdés a) pontjában) és a törvényben (a Bit. 368. § (1) bekezdés a) pontjában) szereplő *„valamely szolgáltató”* fordulat ugyanarra a személyre vonatkozik, akkor *„e szolgáltatónak az Irányelv 1. cikk (3) a) i. pontjában rögzített és a Bit. 368. § (1) a) aa) pontjában rögzített személlyel megegyezőnek kell lennie, ám e személy biztosítás közvetítőjétől eltérő személy is lehet”.* A Megkeresés szerint ezt támasztja alá a Módtv. indoklásának már idézett

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról.

szövege is, amely szerint a *biztosítás „valamely, – azaz bármely, a biztosításközvetítőtől akár el is térő szolgáltató által kínált – áruhoz vagy szolgáltatáshoz kapcsolódhat”*.

3. AZ MNB ÁLLÁSPONTJA

3.1. Amint az az MNB honlapján megtalálható, „*Állásfoglalás kéressel kapcsolatos eljárások és elvek*” című tájékoztatóban⁴ is szerepel, a jogszabályok által meghatározott körön kívül az MNB-nek nincs hatásköre – többek között – szerződések, termékek, üzleti megoldások, folyamatok jogi megfelelőségének előzetes, általános vizsgálatára. Állásfoglalás kiadására jellemzően jogszabályi rendelkezések értelmezése, illetve keretjellegű normatív rendelkezések tartalommal való feltöltése vonatkozásában kerül sor. Az állásfoglalás kiadása nem hatósági ügy, arra nem vonatkoznak a hatósági eljárásokban irányadó határidők, és bármely tevékenységnek, üzleti döntésnek, jogügyletnek (illetve ezek elhatározásának, megkezdésének, végrehajtásának) az MNB állásfoglalásától való függővé tétele kizárólag az állásfoglalást kérő személy felelőssége. A jelen állásfoglalásban foglaltak nem értelmezhetőek a Megkeresésben írtakkal érintett üzleti koncepció, megoldás jogszabályi megfelelőségével kapcsolatos felügyeleti álláspontként, az MNB célja a jelen – nem kötelező erejű – állásfoglalás kiadásával összefüggésben az, hogy az Ügyvédi Iroda annak ismeretében alakíthassa ki saját jogi álláspontját.

3.2. A Bit. 2018. február 22. napjáig, az IDD átültetését célzó rendelkezések hatályba lépéséig hatályos 368. § (1) bekezdése az ott meghatározott valamennyi feltételnek együttesen megfelelő, korlátozott körben tevékenykedő biztosításközvetítőket (az ún. *bagatell* közvetítőket) sorolta – a korábbi európai biztosításközvetítési irányelv⁵ (IMD) előírásaival összhangban – a biztosításközvetítésre vonatkozó szabályok alól mentesített közvetítők körébe. Az IMD-t hatályon kívül helyező IDD nyomán ugyanakkor már a biztosítók saját értékesítési tevékenysége és a Kiegészítő Közvetítők („*ancillary insurance intermediaries*”) is a biztosítások értékesítésére vonatkozó előírások hatálya alá tartoznak, a szabályozás alóli mentesség lehetőségét pedig a Kiegészítő Közvetítők részére biztosítja az irányelv.

Az európai uniós előírásokkal összhangban a Bit. új értékesítői típusként, a biztosítáértékesítők közé tartozó, viszont a biztosításközvetítőkön kívüli kategóriaként határozza meg a Kiegészítő Közvetítőket,⁶ valamint a módosított 368. § (1) bekezdésében meghatározott – a biztosítással érintett fedezet körével és a biztosítási díjjal összefüggő – feltételeknek megfelelő terméket értékesítő Kiegészítő Közvetítőket (tehát a Mentесített Kiegészítő Közvetítőket) veszi ki a biztosításközvetítésre vonatkozó szabályok alól.

3.3. A Bit. 368. § (1) bekezdése szerinti – jelenleg a Kiegészítő Közvetítőket, az IDD implementálását megelőzően pedig a biztosításközvetítőket – érintő mentесítéssel összefüggő kérdésekkel több felügyeleti állásfoglalás⁷ is foglalkozik:

- (i) egy állásfoglalás⁸ rögzítette, hogy a Bit. 368. § (1) bekezdése az IMD 1. cikk (2) bekezdésének – az állásfoglalás kiadásakor a mentесégi feltételekre vonatkozó irányelvi rendelkezésnek⁹ – való megfelelést célozta;

⁴ <http://www.mnb.hu/felugyelet/szabalyozas/allasfoglalasok/allasfoglalas-keressel-kapcsolatos-eljarasok-es-elvek>

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 9-i 2002/92/EK irányelve a biztosítási közvetítésről.

⁶ A Bit. 4. § (1) bekezdés 15. és 126. pontjai alapján biztosítáértékesítőnek minősül bármely biztosításközvetítő, kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személy vagy biztosító, míg a biztosításközvetítő az a természetes vagy jogi személy, aki javadalmazás ellenében biztosításközvetítői tevékenységet végez, kivéve – többek között – a Kiegészítő Közvetítőt (ideértve a Bit. 368. § (1) bekezdése szerinti Mentесített Kiegészítő Közvetítőt is).

⁷ A felügyeleti állásfoglalások megtalálhatók az MNB honlapján (www.mnb.hu) kialakított keresőfelületen, amely a következő útvonalon érhető el: *Felügyelet / Szabályozás / Állásfoglalások / Állásfoglalások keresése*. A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) által kiadott állásfoglalások a következő útvonalon találhatók meg: *Felügyelet / Szabályozás / Állásfoglalások / PSZÁF állásfoglalások archívuma*. Utóbbiakat az MNB – a honlapján szereplő tájékoztatónak megfelelően – jelenleg tájékoztatásul teszi elérhetővé, azzal, hogy a PSZÁF állásfoglalásai „*adott esetben felülvizsgálatra szorulhatnak*”, továbbá a „*PSZÁF által kiadott állásfoglalások nem tekinthetők a Magyar Nemzeti Bank (MNB) által kiadott állásfoglalásoknak, és adott esetben az MNB azonos vagy hasonló tényállás mellett a PSZÁF állásfoglalásaitól eltérő jogértelmezést tarthat elfogadhatónak*”.

⁸ „*A Bit. 368. § (1) bekezdésének, valamint a 2002/92/EK Irányelv 1. cikkének (2) bekezdésének értelmezésével összefüggő kérdések*” ([http://alk.mnb.hu/data/cms2454406/tmpE37F.tmp\(14793501\).pdf](http://alk.mnb.hu/data/cms2454406/tmpE37F.tmp(14793501).pdf))

⁹ Az IDD III. mellékletében található megfelelési táblázatra is figyelemmel a mentесégi feltételekkel kapcsolatos, hatályon kívül helyezett irányelvi előírást – az IMD 1. cikk (2) bekezdését – az IDD 1. cikk (3) bekezdése váltotta fel, amelyet a Bit. 368. § (1) bekezdésének 2018. február 23. napjától hatályos szövege ültetett át a magyar jogba.

- (ii) egy másik állásfoglalás¹⁰ még szintén a korábbi, az IMD előírásain alapuló előírásokkal – a Bit. 368. § (1) bekezdés e) pont eb) alpontjával – összefüggésben rögzítette, hogy az ott szabályozott törvényi mentesítés tekintetében (is) elválhat egymástól a szolgáltatás (utazás) és a biztosítás értékesítőjének személye;¹¹
- (iii) egy további állásfoglalás¹² az IDD szabályait átültető törvényi rendelkezések tekintetében is megerősítette, hogy – a jogszabályi korlátozások, feltételek teljesítése mellett – a Mentésített Kiegészítő Közvetítő értékesíthet olyan biztosítást, amely egy másik személy által nyújtott szolgáltatáshoz kapcsolódik.¹³

Mindezek alapján Bit. 368. § (1) bekezdése – amely az IDD 1. cikk (3) bekezdésének való megfelelést szolgálja – lehetővé teszi, hogy a Mentésített Kiegészítő Közvetítő egy másik személy (másik szolgáltató) termékéhez kapcsolódóan végezze biztosításértékesítési tevékenységét. Ezt erősíti a biztosítási törvény kommentárjának¹⁴ a Bit. 368. §-a korábbi szövegéhez fűzött – a fenti (iii) pontban említett állásfoglalás (Állásfoglalás) által is idézett – része: „[v]isszatérő értelmezési kérdésként merült fel a gyakorlatban, hogy a Bit. 368. § (1) bekezdése bármely közvetítőre alkalmazható-e, amely olyan biztosítási termékeket közvetít, amelyek kiegészítője valamely szolgáltató által kínált terméknek vagy nyújtott szolgáltatásnak vagy pedig csak abban az esetben van erre mód, ha a biztosítási terméket maga a szolgáltató közvetíti saját terméke vagy szolgáltatása kiegészítőjeként. A Felügyelet állásfoglalásában az előző, tágabb értelmezést fogadta el, azaz álláspontja szerint a közvetítő akkor is élhet a Bit. 368. § (1) bekezdése által nyújtott mentességgel, ha nem a saját, hanem más személy terméke vagy szolgáltatása kiegészítőjeként közvetíti a Bit. által meghatározott jellemzőkkel rendelkező biztosítást.”

Arra nézve, hogy egy adott termék, illetve tevékenység tekintetében maradéktalanul teljesülnek-e a Kiegészítő Közvetítők, illetve Mentésített Kiegészítő Közvetítők vonatkozásában meghatározott konjunktív törvényi követelmények, csak az adott eset összes körülményei, tényei részletes ismeretében lehetne megalapozottan válaszolni. A Megkeresés viszont nem tartalmaz minden szükséges információt, nem határozza meg a Társaság főtevékenységét (mindössze azt rögzíti, hogy az „nem biztosításközvetítés”), így a rendelkezésre álló információ alapján és a jelen állásfoglalás 3.1. pontjában írtakra is tekintettel az Ügyvédi Irodának a mentesítési feltételeknek való megfeleléssel kapcsolatos, a 2.2.(b) pontban szereplő kérdése nem válaszolható meg teljes bizonyossággal. E körben figyelembe kell venni, hogy a Kiegészítő Közvetítő – és így a Mentésített Kiegészítő Közvetítő – az értékesítési tevékenységét a főtevékenységéhez kapcsolódóan, kiegészítő jelleggel folytathatja: a Bit. (az Állásfoglalásban írtakkal

¹⁰ „A biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény (Bit.) 398. § (4) bekezdésben foglalt kivételszabály értelmezésével kapcsolatos állásfoglalás” ([http://alk.mnb.hu/data/cms2454743/tmpFCB4.tmp\(14793752\).pdf](http://alk.mnb.hu/data/cms2454743/tmpFCB4.tmp(14793752).pdf))

¹¹ „A hivatkozott alpont [a Bit. 368. § (1) bekezdés e) pont eb) alpontja] alapjául szolgáló, a biztosítási közvetítésről szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2002. december 9-i 2002/92/EK irányelv (IMD) 1. cikk (2) bekezdés e) pont ii. alpontjának eredeti, angol nyelvű szövege alapján a Bit. kérdéses alpontja nem két különböző esetet szabályoz, hanem azt, hogy az utazáshoz kapcsolódó biztosítás esetében sem feltétel, hogy a biztosítást az utazást eladó személy értékesítse, azaz az utazás értékesítőjének és a „biztosításközvetítő” személye ebben az esetben is elválhat egymástól.”

A jelenleg hatályos irányelvi rendelkezésnek – az IDD 1. cikk (3) bekezdés a) pontjának – alábbi angol szövege az adott kérdés megítélésén nem változtat, illetve abból kitűnően az ott szereplő (i) és (ii) alpontok esetében egyaránt változatlanul lehetséges, hogy más személy értékesítse a biztosítást, valamint az azzal érintett utazást vagy más szolgáltatást, illetve terméket:

„(a) the insurance is complementary to the good or service supplied by a provider, where such insurance covers:

(i) the risk of breakdown, loss of, or damage to, the good or the non-use of the service supplied by that provider; or

(ii) damage to, or loss of, baggage and other risks linked to travel booked with that provider;”

¹² „A kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyeket érintő törvényi mentesítés” ([http://alk.mnb.hu/data/cms2465342/tmp777B.tmp\(18689035\).pdf](http://alk.mnb.hu/data/cms2465342/tmp777B.tmp(18689035).pdf))

¹³ „(...) a Kiegészítő Közvetítők csak meghatározott termékkörben tevékenykedhetnek (más – nem biztosítási – termékhez vagy szolgáltatáshoz kapcsolódó, kiegészítő jellegű biztosítást értékesíthetnek), a biztosítási értékesítés nem lehet a főtevékenységük, azonban azt a közvetítői tevékenységüknek ki kell egészítenie, ahhoz kell kapcsolódnia. Ennek megfelelően a Kiegészítő Közvetítők esetében a Bit. alapján – a közvetítést kiegészítő tevékenységként végző ügynök korábbi kategóriájához hasonlóan – kapcsolatnak kell fennállnia az értékesített biztosítás és a főtevékenységük között. A fentiek megfelelően irányadóak a Kiegészítő Közvetítők közé tartozó, ám további feltételekkel érintett Mentésített Kiegészítő Közvetítőkre is. Utóbbiak vonatkozásában a Bit. 368. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja – (...) a Bit. korábban hatályos 368. § (1) bekezdés e) pont eb) alpontjához hasonlóan – valóban nem írja elő kifejezetten, hogy a Mentésített Kiegészítő Közvetítő által értékesített biztosításnak olyan utazással kapcsolatos kockázatra kell fedezetet biztosítania, amely utazást az adott Mentésített Kiegészítő Közvetítőnél rendeltek meg. A Mentésített Kiegészítő Közvetítő ugyanakkor – a Kiegészítő Közvetítő fogalmából fakadóan – csak abban az esetben értékesíthet utazási biztosítást, amennyiben erre a főtevékenységéhez kapcsolódóan kiegészítő jelleggel kerül sor. Elvben lehetséges tehát, hogy egy főtevékenységként utazások értékesítésével foglalkozó személy (‘utazási ügynök’) Mentésített Kiegészítő Közvetítőként olyan biztosítást értékesít, amely egy másik szolgáltatótól, utazási irodától megrendelt utazáshoz kapcsolódik, ennek során azonban figyelembe kell venni, hogy a Mentésített Kiegészítő Közvetítő által értékesített utazási biztosítás – a Bit. 4. § (1) bekezdés 125. pont c) alpontjára figyelemmel – csak akkor tartalmazhat életbiztosítási vagy felelősségi kockázatot, ha az ilyen fedezet a Mentésített Kiegészítő Közvetítő által fő szakmai tevékenységeként kínált terméket vagy nyújtott szolgáltatást (a saját maga által, főtevékenysége – ‘alapszolgáltatása’ – keretében értékesített utazást) egészíti ki.”

¹⁴ Kommentár a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvényhez (Wolters Kluwer Kft., szerkesztette: Kovács Zsolt)

összhangban) a „közvetítést kiegészítő tevékenységként végző ügynök korábbi típusára vonatkozó szabályozáshoz hasonlóan, a minimum harmonizációt előíró IDD definícióját pontosítva (...) kifejezetten rögzíti a Kiegészítő Közvetítők vonatkozásában, hogy azok a főtevékenységükhöz kapcsolódóan végzik a kiegészítő közvetítői tevékenységet. Ennek nyomán a Kiegészítő Közvetítők által értékesíthető termékek köre nemcsak az adott szolgáltatástól vagy árutól függ (nemcsak ahhoz képest kell kiegészítő jellegűnek lennie), hanem azt befolyásolja az adott Kiegészítő Közvetítő főtevékenysége is.” (A hivatkozott korábbi ügynöktípusba¹⁵ tartozott a „casco biztosításokat értékesítő gépjármű-kereskedő, vagy az általa folyósított kölcsönök mellé hitelfedezeti biztosítást értékesítő bank”,¹⁶ egy felügyeleti állásfoglalás szerint pedig „[h]itelintézet esetében – a [rég]i Bit. 33. § (5) bekezdésének értelmezéséhez kapcsolódóan – a tevékenységi engedélyében szereplő pénzügyi, kiegészítő pénzügyi, befektetési vagy kiegészítő befektetési szolgáltatásra, illetve ehhez kapcsolódó termékekre vonatkozóan végzett közvetítés minősül főtevékenységhez kapcsolódónak.”¹⁷) Az MNB egy állásfoglalása¹⁸ szerint továbbá az ott szereplő társaság akkor minősülhet Mentésített Kiegészítő Közvetítőnek, ha – a Bit. 4. § (1) bekezdés 125. pontjában, valamint 368. § (1) bekezdésében meghatározott konjunktív mentességi feltételek teljesítése mellett – az „eredeti főtevékenység (elektronikai termékek értékesítése) nem válik marginálissá és (...) bevételei nagyobb hányadát nem az előbbi [biztosítások értékesítésére irányuló] tevékenységből szerzi”.

¹⁵ A függő biztosításközvetítők körébe tartoztak 2018. február 22. napjáig – a Bit. 4. § (1) bekezdés 34. pontjának, illetve azt megelőzően a biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény (rég]i Bit.) 33. § (5) bekezdésének megfelelően – azok az ügynökök is, aki a biztosításközvetítői tevékenységet – akár több biztosító egymással versengő biztosítási termékeit – a főtevékenységükhöz kapcsolódó termékekre vagy szolgáltatásra vonatkozóan, azt kiegészítő tevékenységként végezték, ha a biztosítótól az ügyfélnek járó összeget nem vették át.

¹⁶ Kommentár a Bit. 369. §-ához.

¹⁷ „Hitelintézet függő biztosításközvetítői tevékenysége versengő termékek esetében” (<http://alk.mnb.hu/data/cms2423142/Allasfoglalas.pdf>)

¹⁸ „Állásfoglalás kiegészítő biztosításközvetítői tevékenységet végző személyekkel kapcsolatban” ([http://alk.mnb.hu/data/cms2465324/tmp94E4.tmp\(18655715\).pdf](http://alk.mnb.hu/data/cms2465324/tmp94E4.tmp(18655715).pdf))